

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

11. De Temporibus Ordinationum, & qualitate ordinandorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61781)

non autem ex negligentia. Imò à sensu contrario videtur concedere ex negligentia devolutionem. Quare verba supra allegata intelligenda sunt, quòd devolutio ad Archi-Episcopum tanquam proximum Superiorem ex causa negligentia, non ita generaliter in aliis, scil. in culpis, de quibus *cap.* loquitur, inveniatur concessa; id est, quòd Episcopi propter quascunque culpas non statim debeant jurisdictione privari ab Archi-Episcopo, sed potius alia pœna canonica infligi, prout in fine ejusd. *cap.* dicitur.

12. V. Ab Abbate exempto ordinariè quidem fit devolutio ad S. Pontificem; non raro tamen etiam ad Episcopum Dicecesanum, ita ut negligentiam exempti saltem tanquam Sedis Apostolicæ delegatus supplere valeat, prout videre licet in *c. 7. de Officio Ordinarii, c. 8. de Statu Monach. & in Trident. sess. 25. de Regularib. c. 8. & 14.* de quibus suo loco sigillatim dicemus.

TITULUS XI.

De Temporibus Ordinationum, & qualitate Ordinandorum.

SUMMARI A.

1. Ordinationis definitio. 2. Et divisio.
3. Prima Tonsura non est Ordo. 4. Episcopatus est Ordo.
5. Ordinatio à Christo instituta est.
6. Minister ordinarius Ordinationis est Episcopus.
7. Extraordinarius etiam simplex Sacerdos.
9. Ut quis validè ordinetur debet esse mas. 9. Baptizatus, 10. Et consentiens.
11. In Sacris ex metu ordinatus non tenetur ad continentiam.
12. Ad licitam Ordinationem in Ordinando requiritur confirmatio. 13. Usuratio. 14. Legitimitas. 15. Immunitas à peccato & censura. 16. Scientia competens. 17. Assensio

18. Cœlibatus. 19. Morum probitas ac bona fama. 20. Usque 29. subje. Bio. 29. 30. Titulus. 31. Et carentia cujunque irregularitatis.
32. Quæ sit Ordinationis materia, 33. Et an physion contatius ejusdem sit de necessitate Sacramenti?
34. Quæ Ordinationis forma?
35. Ordines debito loco, 36. Usque 40. debito tempore. 40. Et gradatim conferendi sunt.
41. Finis, 42. 43. Et effectus ordinationis.

Quia ad manus Prælatorum, maximè Episcoporum, pertinet Clericorum Ordinationis, idè de hac in isto & seqq. titulis agitur.

§. I.

Definitur autem Ordinatio, quòd sit sacra cœremonia, quæ alicui traditur spiritualis stabilis potestas consecrandi Evcharistiam, vel ad eum finem ministrandi.

§. II.

Dividitur Ordinatio in Minorem & Majorem. Minor est, quæ minores Ordines continet; Major, quæ Majores: hi sacri, illi non sacri dicuntur, non quidem ex eo, quod non quis Ordo sit Sacramentum, contra Trid. quod in *Sess. 23. de Sacram. Ord. can.* generaliter definit, Ordinem esse Sacramentum; sed quia Ordines majores majorem sanctitatem præferunt, & propius accedunt ad consecrationem Corporis Christi, votumque castitatis ex Ecclesiæ institutione annexum habent.

Minorum Ordinum sunt quatuor; scilicet Oltiariatus, Lectoratus, Exorcistatus, & Acolythatus. Fagnanus in *c. cum contingat. n. 4. de Exate, & qual.* cum pluribus ibidem laudatis addit primam Tonsuram, per Text. *d. cum contingat.* Sed verior & communior Theologorum sententia est, primam Tonsuram non esse Ordinem, sed, ut D. Thom. inquit, quoddam præambulum Ordinis: cum per illam nulla potestas spiritualis alicujus functionis vel Ministerii in Ecclesia circa Evcharistiam tribuatur, sed Laicus solum asse-

matum in sortem & statum Clericorum, atque ad Divinas laudes deputetur, quod est aliquid prævium ad susceptionem ordinum, sicut novitiatus ad professionem Religionis. Illud tamen non negaverim, quod juxta usitatum loquendi formam SS. Canonum prima Tonsura veniat nomine Ordinis arg. d. c. cum contingat. adeoque etiam recipiens aut conferens primam Tonsuram afficiatur pœnis contra recipientes & conferentes Ordines statutis; quamvis opinio contraria à veritate theoricæ non admodum remota sit. Vid. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. iii. puncto 4. n. 27. & de Censuris in genere disp. 7. q. 1. puncto. 1. num. 4.

4. Ordines majores communiter tres assignari solent: nempe Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus c. 9. de Etate & qualitat. quibus Canonista adjungunt Episcopatum. Nec immerito: siquidem Trid. sess. 23. de Ord. c. 4. expressè videtur Episcopatum inter alios Ordines enumerare: & in c. 1. dist. 32. Subdiaconatus vocatur quartus Ordo à capite, & Episcopatus primus. Ratio est: quia per consecrationem Episcopo confertur nova potestas relata ad consecrationem Corporis Christi, nempe potestas Ordinandi Clericos, & consecrandi templa, altaria, aliæque. Ex quo tamen non sequitur, contra communem calculum non esse 7. sed 8. Ordines: etsi enim Episcopatus sit Ordo à simplici Sacerdotio distinctus, comprehenditur tamen sub nomine Sacerdotii in generali illa septimembri divisione Ordinis: nam teste Anacleto Papâ Epist. 3. c. 1. Sacerdotum Ordo, prout Dominus eum instituit, bipartitus est &c.

§. III.

5. *Causa efficiens* Ordinationis est vel Principalis, vel Instrumentalis. Principalis est Christus Dominus, qui omnia Sacramenta, & consequenter etiam Ordinationis instituit, prout sæpius desuper in Trid. præsertim sess. 7.

can. 1. de Sacram. in gen. & speciatim in sess. 23. de Sacram. Ord. can. 3. Instrumentalis est Minister, qui alius est Ordinarius, alius extraordinarius,

Ordinarius Minister Ordinationis est Episcopus consecratus. c. 4. dist. 68. Trident. sess. 23. de Sacram. Ord. can. 7. & constat ex perpetua ac constanti praxi Ecclesiæ, quæ non nisi per Episcopos Ordines conferre solet. Nec interest, etsi Episcopus consecratus sit hæreticus, excommunicatus, suspensus, interdictus, ac degradatus, adhuc enim potest validè (quamvis illicite & sine executione Ordinis collati) Ordines administrare: cum ordinandi potestas fundetur in indelebili caractere Episcopali, & effectus Sacramentorum non pendeant à bonitate, vel malitia ministri. c. 89. causâ 1. q. 1. c. 41. de Consecrat. dist. 4. Trid. d. sess. 7. can. 12. S. Thom. in 4. dist. 25. q. 1. a. 2. in C. Textus in c. 24. & 25. causâ 1. q. 7. in c. 2. & 3. causâ 9. q. 1. quibus asseritur, Ordines ab hæreticis, aut excommunicatis collatos reiterandos esse, adeoque irritos, procedunt, cum collati sunt non servatâ Ecclesiæ formâ. Gonzalez in c. 2. de Ordinac. ab Episcopo &c. num. 7.

7. *Minister* extraordinarius Ordinationis saltem minoris ex commissione S. Pontificis potest esse Sacerdos simplex. Sic enim Abbates, si Sacerdotes & Benedicti sint, usumque mitræ & baculi habeant, Tonsuram & Ordines minores conferre valent; at ex restrictione Trid. sess. 23. de Reform. c. 10. solis Regularibus sibi subditis; non verò aliis sive Regularibus, sive secularibus; nisi cum speciali consensu Ordinarii loci, & cum litteris dimissoriis propriorum Prælatorum, ut declaravit Congregatio Cardinal. ad d. c. 10. Trid. Et ratio est: quia Concilium ibi solum dimittit facultatem ordinandi Abbatibus vel jure communi, vel ex indulto Sedis Apostol. con-

cessam, non eam, quam consequi possent ex licentia vel delegatione ipsius Episcopi Diocesani: illud enim decretum in hujus favorem editum fuit, ut patet ex illis verbis: *sed horum omnium ordinatio ad Episcopos, intra quorum Diocesis fines existunt, pertineat, & consequenter Diocesano licere debet, in hoc favori suo renunciare, & consentire, ut sibi subjecti ab alieno Antistite promoveantur per Text. in c. 1. 2. & 3. dist. 71. P. Engel de Privil. Monaster. privil. 49. n. 4. in cujus annot. conciliat, & reprobatur contrariam Cardinal. declarationem allatam à Diana p. 4. tr. 4. resol. 148. asseritque se audisse, nostram sententiam in variis Diocesisbus practicari & antiquissimo usu receptam esse.*

§. IV.

Subiectum Ordinationis est Ordinandus, in quo plures qualitates & conditiones desiderantur tum ad validam, tum ad licitam Ordinationem.

- 8 *Ad validam Ordinationem* requiritur I. ut Ordinandus sit masculus: nam foeminae (idem dicendum de hermaphroditis, qui æquè ac magis ad sexum foemineum inclinant) jure Divino omnium Ordinum incapaces sunt, ita ut nec ad primam Tonsuram à S. Pontifice dispensari possint. *princ. causa 15. q. 3. c. 8. in fine de Convers. conjug. Pirrhing h. t. n. 6.* Ratio petitur tum ex voluntate Christi, qui nullam unquam mulierem ordinavit, ne quidem suam matrem sanctissimam, licet dignior & excellentior fuerit Apostolis universis. *c. 10. de Pœnit. & remiss.* tum ex natura Ordinationis, quæ est constituere ordinatum in gradu superiore & eminente inter reliquos fideles cum potestate eos docendi, & Sacramenta ministrandi, cujus superioritatis mulieres jure divino incapaces existunt, ut constat ex S. Paulo 1. Cor. 14. *Mulieres in Ecclesia taceant: non enim permittitur eis loqui, sed subditas esse lex jubet Genes. 3. sub viri*

potestate eris, & ipse dominabitur tui. Neque obstat, quòd sæpius apud antiquos mentio fiat Diaconissarum, Presbyterarum, &c. hoc enim non debet intelligi, quasi aliquo Ordine fuerint insignitæ, sed quòd essent uxores eorum, qui postmodum Diaconi, vel Presbyteri facti fuerant, ut videre est in *c. penult. & ult. dist. 3. 1. & passim alibi. Zoëf. h. t. n. 19.*

II. Requiritur, ut ordinandus sit baptizatus: quia baptismus est janua, & fundamentum omnium Sacramentorum. *c. 2. de Cognat. spir. rit. in 6.* Quare, si Sacerdos v.g. deprehenderetur non fuisse validè baptizatus, postea suppleto baptismo omnes Ordines, quippe antea nulliter collati, necessariò reiterandi essent. *c. 1. & 3. de Presbyt. non baptiz.*

III. In ordinando adulto requiritur consensus, & positiva intentio, saltem habitualis suscipiendi Ordines: quia cum Ordinatio hominem in novo statu constituat, id fieri haud convenit, nisi aliquo modo consenserit; quod satis probatur ex *c. 3. §. item quaritur. de Baptismo.* ubi id de Baptismo deciditur. Unde irrita est Ordinatio, quando quis reluctans, & absolutè invitatus ordinatur; quamvis secus sit, si metu solum ad suscipiendos Ordines compellatur: metus enim non causat involuntarium simpliciter, sed tantum secundum quid, ut habetur in *c. 1. causa 15. q. 1. & cum S. Th. 1. 2. q. 6. a. 6.* tradunt Theologi uno ore.

Controversia incidit, an per metum gravem & injustum in Sacris ordinatus ex vi ordinationis teneatur ad perpetuam continentiam, & sit inhabilis ad matrimonium? Affirmant Panorm. Joan. Andr. Sylvester, Sotus & alii, quos refert Sanchez *lib. 7. de Matrim. disp. 29. num. 4.* moti potissimum hæc paritate: Baptizatus ratione recepti characteris baptismatis tenetur ad professionem & observantiam vitæ catholicæ. *d. c. 3. §. item quaritur. ergo etiam ex tali metu ordinatus, cum characterem S. ordinis recipiat, tenebitur ad oblat-*

vantiam vitæ Clericalis, adeoque ad continentiam perpetuam & abstinendum à matrimonio. Sed negativa ut communior, ita probabilior videtur: quia obligatio Clericalis continentiae & inhabilitas contrahendi matrimonium Ordini sacro non ex natura rei, aut jure Divino annexa est, sed ex constitutione duntaxat Ecclesiastica, quæ non obligat sub gravi periculo arg. c. 2. dist. 4. c. 2. de Observat. jejun. & c. 31. de Sentent. excomm. Imò ipsa Ecclesia noluit coelibatum ordinationi metu susceptæ adnectere: textus enim in c. 1. dist. 31. c. 11. & 12. dist. 32. c. 9. de Aetat. & qual. & passim loquuntur de Ordine suscepto modo ordinario, ac proinde cum plena voluntate absque injusta hujusmodi violentia aut coactione. Et certè cum iste modus ordinationis sit contra intentionem juris, & alioquin onus castitatis omnino ab extrinseco impositum, nec propriâ voluntate spontè acceptum gravissimum sit, non potest rationabiliter jus commune & ordinarium ad hunc extraordinarium casum extendi. Atque ex his patet disparitas ad adductam superius paritatem: nam obligatio observandi & profitendi vitam, fidemque catholicam suapte naturâ, & jure Divino connexa est characteri baptismatis; at continentia perpetua, sicut & inhabilitas ad matrimonium ordini sacro conjuncta est ex solo jure Ecclesiastico, & ita obligatio illa nequit, hæc autem potest per metum, qui humana, non Divina rescindit, impediri; idque maximè quòd coelibatus non nisi Ordini sacro spontè, & liberè suscepto annexus sit.

Illud omninò certum est, quòd per metum sacris initiatus obligetur ad continentiam, & sit inhabilis ad contrahendum matrimonium, si postea spontè ratificaverit Ordinationem, vel verbo, vel facto, scil. ministrando etiam semel tantum in Ordine per metum suscepto: generalis enim doctrina est, gesta per metum,

etiamsi ab initio sint invalida, & nulla, per ratificationem tamen subsequenter convalescere, per c. 21. de Sponsal. c. 9. de Desp. impub. Sanchez d. disp. 29. n. 9. Pirrhing h. t. n. 9.

Porro ad licitam Ordinationem in Ordinando requiritur I. ut sit confirmatus Trid. sess. 23. de Reform. c. 4. ubi disertè statuitur: *primâ Tonsurâ non iniciantur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint.* Non tamen peccaretur mortaliter, si contrarium absque contemptu fieret, eò quòd prædicta verba Concilii non significant obligationem gravem, sed tantum præscribant Episcopis, quid facere debeant. Navar. in Man. c. 22. n. 9. Dissentit Bonacina de Sacrament. Ordinationis. 8. q. un. puncto 5. n. 9.

II. Requiritur, ut sit præditus usu rationis. Hinc illicitè ordinatur infans, aut perpetuò amens; validè tamen, ut constat ex c. un. de Clerico per saltum promot. ubi Pontifex non jubet repeti minores Ordines infra annos discretionis receptos, & ratio est, quia Ordinatio adinstar Baptismi, Confirmationis & Eucharistiæ non nisi in adultis usu rationis aliquando donatis aliquem proprium liberi arbitrii motum præsupponit. Layman de Sacram. Ord. tr. 9. c. 6. n. 4. Interim Ecclesia in Sacris ante usum rationis ordinatum (nisi factus adultus Ordinationem verbo aut facto ratificaverit) ad coelibatum adstringere probabilis non vult, quin imò nec valet; non vult, quia juxta jura superius n. 11. allegata statum continentiae, & impedimentum dirimens solum annexuit Ordini sacro suscepto modo ordinario, scil. spontè & cum plena libertate; non etiam valet, cum enim castitas perpetua sit onus gravissimum, & res consilii, non præcepti, voluntariè assumenda est, nec ad eam quis ab humana potestate tantum ab extrinseco cogi & obligari potest. c. 5. dist. 28. c. 13. causâ 32. q. 1. Fagnan. in d. c. un. de Cler. per sal. prom. n. 27. & seqq.

14 III. In Ordinando requiritur legitima ætas: quæ olim pro diversis temporibus diversa requirebatur, ut constat *ex c. 2. & seqq. dist. 77. Clem. fin. de Ætate, & qual. & ord. pract.* Hodie verò ad primam Tonsuram & quatuor minores ætas determinatæ non est, consequenter arbitrio Ordinantis relinquitur, modò non conferantur infanti, seu minori 7. annis *c. fin. h. t. in 6. Gloss. fin. in d. Clem. ult. de Ætate & qual.* De ætate autem Ordinum sacrorum Trid. *sess. 23. c. 12. de Reform.* statuit, ut nullus impoſterum ad Subdiaconatus ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteriatum ante vigesimum quintum ætatis annum promoveatur: non tamen est necesse, hos annos esse completos, sed juxta Declarationem Cardinalium, & praxin Ecclesiæ sufficit vel per momentum, aut minutum esse inchoatos; præterquam in Episcopatu, in quo requiritur annus trigessimus completus. *c. 7. de Elect.* circa quod Trident. nihil innovavit. Num verò pro hac ætate computandus sit dies bissextilis, latè disputat Gobat. *in Theol. experimentali tr. 8. casu 13. sect. 2. per tot.*

15 IV. Requiritur, ut ordinandus nulli culpæ mortali scienter sit obnoxius: quia ordo est Sacramentum vivorum, per se & ex institutione sua conferens gratiam secundam, ideoque supponit ordinandum jam esse in statu gratiæ; ne, quantum est ex se, falsam reddat significationem Sacramenti ordinis.

V. Ut nullâ censurâ sit irretitus, pœta excommunicatus, suspensus, vel interdictus. *c. 32. de Sent. Excomm.*

16 VI. Requiritur, ut habeat debitam scientiam, quæ pro diversitate Ordinum diversa quoque à Trid. *sess. 23. de Reform.* exigitur: nam *c. 4.* exigitur ab initiandis primâ Tonsurâ, ut sciant rudimenta fidei, legere insuper & scribere: *c. 11. à suscepturis quatuor Minores*

exigitur, ut intelligant saltem linguam latinam, & ut scientiæ specimen, eos majoribus Ordinibus dignos futuros, ostendant. *c. 13. pro Subdiaconatu, & Diaconatu exigitur, ut promovendi sint literis, & iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instructi, c. 14. à Presbyterandis exigitur, ut possint docere necessaria ad salutem & Sacramenta ritè administrare; quòd maximè intelligendum est de iis, qui curam animarum obire volunt: nam in aliis minor quoque scientia sufficit.*

Denique in Episcopatu *c. 6. dist. 38.* statuitur, ut qui ad Episcopatus promovendus est gradum, in promptu habeat legere scrutabiliter tam sacros Canones & S. Evangelium, quam omnem Divinam scripturam, adeoque spectato hoc Canone Episcopus deberet esse dignus laureolâ doctoralis tam Theologiæ, quam Juris Canonici: verum juxta Trid. *sess. 22. de Reform. c. 2.* sufficit si sit Magister, Doctor, aut Licentiatum in Theologia, vel Jure Canonico, aut saltem publico alicujus Academiæ testimonio idoneus ad alios docendos.

VII. Requiritur intentio serviendi Ecclesiæ; unde peccaret (non tamen mortaliter) qui primam Tonsuram, vel quatuor Minores susciperet sine ullo animo inserviendi Ecclesiæ, sed tantum ut privilegiis Clericalibus gauderet: faceret enim contra mentem Ecclesiæ, ut colligitur ex Trid. *sess. 23. de Ref. c. 4.* Sed quid, si in Minoribus quidem vellet servire Ecclesiæ, at nunquam vellet suscipere Majores, sed ducere uxorem virginem? R. Cum Sanchez *lib. 7. de Matrim. dist. 31. n. 16.* & aliis, omninò non peccare; nam Jus in *c. 1. de Filiis Presby. in 6.* permittit, ut illegitimi possint ex dispensatione Episcopi promoveri ad Ordines minores, cum tamen Episcopus sciatur, eos non posse promoveri ad majores; ergo nec Episcopus nec ordinandi illegitimi intentionem habere possunt quo ad majores Ordines, & tamen licitè ordinantur.

18 VIII. Requiritur, ut ordinandus sit cœlebs. *c. fin. h. t. in 6.* & passim per tot. *dist. 3. 1.* & tres seqq. quia cum conjugatus uxori alligatus sit, non ita liberè Divinis & Ecclesiasticis obsequiis, ad quæ ordinatus obligatur, vacare potest, ut insinuat in *c. 3. de Clericis conjug.* item *c. si Laicis & Sacerdotibus dist. 3. 1.* Idque procedit, ut imprimis non tantum sacri & Majores ordines, sed neque Minores, & Clericalis tonsura sit conferenda alicui conjugato sine uxoris licentia *d. c. fin. h. t. in 6.* quamvis Minoribus initiatus matrimonium contrahere possit. *c. 7. dist. 22.* ita ut nec ducendo, nec utendo conjugio peccet. Azor. *Instit. moral. p. 1. l. 1. 3. c. 13. q. 8.* Deinde ut si defacto conjugatus ordinetur in Sacris, quamvis characterem recipiat, perpetuò tamen maneat ab Ordinum executione suspensus, etiam matrimonio soluto, atque inhabilis ad majores Ordines suscipiendos, & ad quodcunque beneficium, aut officium Ecclesiasticum consequendum. *Extrav. un. de voto Joan. XXII. Dixi: si ordinetur in Sacris:* nam si quis tantum in Minoribus Ordinibus ordinetur, aut Clericali Tonsura insigniatur, durante conjugio non nisi ab ordinis executione suspensus est juxta *d. c. fin. h. t. in 6.* Interim hæc limita: nisi quis ante matrimonium consummatum, vel certè post consummatum matrimonium simul cum uxore (si juvenis sit aut suspecta de incontinentia) religionem ingrediatur, & ordinetur. Qua de re ex Instituto *Lib. III. ad tit. de Convers. conjug.*

19 IX. In ordinando requiritur morum probitas, honestas vitæ, & bona fama. *Trid. d. sess. 23. c. 5. c. 17. causâ 6. q. 1.* Hinc ordinationem impediunt incestus, adulterium, raptus, apostasia, schisma, hæresis, beneficium, perjurium, falsum testimonium, & omnia crimina, si vel per evidentiam facti, vel per sententiam judicis, vel per propriam rei confessionem in judicio factam sint notoria, ac talia,

quæ infamiam annexam habent, aut depositionem merentur. *c. 4. c. fin. h. t.* & ibi cum Glossa interpretes communiter. Quare si crimen non sit notorium, post peractam pœnitentiam non est impediendus reus ad Ordines aspirare. *d. c. 4. & fin. h. t.* nisi & occultam inducat irregularitatem, ut homicidium. *d. c. 4. Pirhing. h. t. n. 18.*

X. Requiritur, ut ordinandus sit subditus ordinantis ratione vel Originis, vel domicilii, vel beneficii. *c. 3. h. t. in 6. Trid. Sess. 23. de Reform. c. 8.*

Ratione Originis subditus est, qui è Diœcesi ordinantis est oriundus, *d. c. 3.* Ex illa autem Diœcesi vel loco quis oriundus censetur, non in quo præcisè natus aut ortus est casu fortuito, v. g. in itinere seu transitu ut contra Hurtadum, & alios docet communis apud & cum Diana *p. 8. tr. 2. resol. 11.* sed in quo Pater ejus tempore nativitatis fixum habuit domicilium, & civis, vel municeps fuit. *l. 1. l. 6. ff. ad municipalem. l. 3. C. de Municipib. l. 7. C. de Incolis.* Quòd si de hoc constare nequeat, filius sequitur Originem Patris, & domicilium Originis paternæ etiam censetur domicilium filii, per *l. 6. §. 1. ff. ad municipalem.* Si neque iste locus sciatur, aut Pater incertus sit, uti contingit in spuris, tunc attenditur domicilium vel origo Matris. *l. 1. §. 2. & l. 9. ff. Eod.* Liberi expositi, quorum uterque Parens ignoratur, sequuntur Originem loci, ubi inventi & educati sunt, cum alia Origo nesciatur. Steph. Gratian. *discepr. forens. tom. 1. c. 15. n. 12.* Barb. *de Off. & potest. Episcop. p. 2. alleg. 4. num. 16.* Turcæ denique, alique infideles illic videntur Originem sortiri, ubi per Baptismum sunt regenerari. Gobat. *in Theol. expriment. tr. 8. casu 7. sect. 2. n. 280.*

Ratione domicilii subditus est, qui in ordinantis Diœcesi habitat, vel incipit habitare cum animo perpetuò ibi consistendi, nisi quid

avocet. l. 203. ff. de P. S. l. 7. C. de Incolis. Unde si quis in Diocesi ad longius tempus negotiorum vel studiorum causâ commoretur, animo tamen redeundi in patriam, verum illic domicilium non obtinet. l. 2. C. de Incolis. sed solum, ut vocant, quasi domicilium; quod quidem sufficit ad administranda vel recipienda Sacramenta Matrimonii, Poenitentiae & alia, non verò Ordinis. Sanchez de Matrim. lib. 3. disp. 23. per tot. Et ideo si studiosus alicubi uxorem duceret, animo post studia illam secum abducendi, nec filii ipsius ab ejusmodi loci Episcopo ordinari possent: sicut enim is non diceretur Episcopus domicili respectu Patris, ita neque foret Episcopus Originis respectu filii, qui fingitur natus in domicilio Patris per l. 3. C. de Municipib. Puto tamen in quibusdam casibus nomen domicili ad quasi domicilium extendi posse ex ratione æquitatis arg. l. 8. C. de Jud. v. g. si quis nec beneficium, nec aliud domicilium verum habeat, & locum Originis vel nesciat, vel ita remotus sit, ut ibi moraliter loquendo Ordines acquirere nequeat, licet ceteroquin idoneus. Tiber. in Instruct. Ordinand. c. 7. q. 46.

23 Sed quid dicendum, si quis in duobus Episcopatibus perpetuò habitare intendat, & æquè frequenter in uno, ac in altero moretur? Et talem ab utriusque loci Episcopo ordinari posse: quia utrobique sortitur verum domicilium, & utrique Episcopo ratione domicili est subditus per c. 2. de Sepult. in 6. l. 5. & l. 6. §. 2. ff. ad municipalem. Ejus tamen filius ab alio Episcopo deberet Ordines suscipere, in cuius Diocesi natus est, supposito quòd ibi Pater domicilium habeat: neque Origo respectu filii tunc extenderetur ad alterum Patris domicilium, ut etiam inde oriundus diceretur. Secus foret, si in neutro Episcopatu & extra Patris domicilia progenitus fuisset: tunc enim non apparet ratio, quòd unì magis, quàm alteri Episcopo ratione Originis subiceretur. Diana cum aliis p. 8. tr. 2. resol. 14.

Ratione beneficii Ordinanti subditus dicitur, qui in ejus Diocesi quaecumque habet beneficium, sive pingue, sive tenue, sive simplex, sive curatum; & sive exigat, sive non exigat residentiam: quia Textus in d. c. 3. h. t. in 6. generaliter, ac indistinctè loquitur, & quodcumque beneficium Beneficiatum Episcopo loci subjicit. Pirrhing h. t. n. 34. Hinc idem etiam Clericus, si obtineat plura beneficia in diversis Diocesis, à quolibet earum Episcopo ordinari poterit. Gobat. l. c. n. 310.

Porro nomine Beneficii vel Domicilii hinc quoque intelligi potest Monasterium respectu Religiosorum, licet ex illa Diocesi non sint oriundi. d. c. 3. in fine h. t. in 6. Circa quos illud singulare est, quòd Episcopus eos ordinare nequeat contra Prælatorum suorum voluntatem. c. 5. h. t.

An autem Novitii ex aliena Diocesi oriundi ordinari possint ab Episcopo Monasterii, & in Minoribus ab Abbate? pro utraque sententia graves Doctores refert Barb. J. E. V. lib. 1. c. 33. n. 65. Ego affirmativè tanquam probabiliori subscribo: sunt enim Novitii Abbatis jurisdictioni, & mediante Abbate etiam Episcopo subjecti, atque pro tunc habent animum ibi perpetuò manendi, licet hunc animum mutare valeant, sicut alius quisvis Incola. Adde, quòd Novitii in materia favorabili adeòque etiam in præsentì, habeantur pro subditis regularibus, & in reliquis quoque gaudeant privilegiis religionis per c. 21. & ibi Archid. de Sentent. excomm. in 6.

Ex his igitur tribus modis aliquo subditus licet ordinatur, adeò ut si fortè ab Episcopo proprio Originis receperis Subdiaconatum, vel Minores, possit tamen reliquos Ordines ab Episcopo beneficii aut domicili absque facultate prioris accipere: quia hoc nullibi in Jure prohibetur, sed Ordinatio generaliter ex prædictis causis permittitur. Neque obstat, quòd aliàs regulariter concessa electione, & re-

non amplius integrâ non liceat variare. *l. 20. ff. de Oportione legat.* nam hoc admitti potest circa eandem materiam & subiectum, non verò respectu diversorum, quemadmodum in proposito ordines inter se distinguuntur. Itaque licet exclusâ sit variatio quo ad unum, qui & naturaliter irrepitibilis est, nihil vetat quo ad alterum variare, & alium Episcopum adire. *P. Engl. h. t. n. 31.* Excipitur Ordinatus à S. Pontifice, qui sine ejus licentia non potest Ordines reliquos ab Episcopo inferiore recipere, idque ob reverentiam Summi Antistitis. *c. 12. h. t.*

28. Cæterum sunt etiam casus, in quibus alienigena, seu non subditus licet ad Ordines promovetur, ut I. si ab Episcopo proprio habeat literas dimissoriales, de quibus infra in *tit. 22.* II. si per triennium continuum in Episcopi alieni familia vixerit, & cum ipso fuerit commoratus; si modò ille Episcopus sit Ordinarius habens populum & clerum, non titularis solum *Trid. sess. 14. de Reform. c. 2.* & statim re ipsa conferat beneficium. Item *Trid. sess. c. 23. de Reform. c. 9.* vel ipse ordinandus sufficiens patrimonium habeat, ad quod ordinetur, & Ecclesiæ necessitas, aut commoditas id exigat, ut adnotarunt Tridentini Interpp. in *d. c. 9.* III. Quando proprius Episcopus scienter & notorie alienum subditum sine licentia ordinavit: tunc enim ejus Clerici (non purè Laici, ut docet *Sayr. lib. 4. de Censur. c. 12.*) possunt absque illius facultate alium vicinum Episcopum adire, & Ordines, qui ipsis desunt ab eo recipere. *c. 2. h. t. in 6.* Extra tres hoc casus verò si quis non subditus scienter ordinetur, Ordinans per annum à collatione Ordinum, Ordinatus autem ab executione Ordinum susceptorum usque ad beneplacitum proprii Episcopi suspenditur. *d. c. 2. h. t. in 6. Trid. d. Sess. 14. c. 2. & d. Sess. 23. c. 9.*

29. XI. Ad majores Ordines in ordinando re-

quiritur titulus, id est, remedium, quò ei provisum sit de sufficiente, eaque perpetua sustentatione, ne paupertate pressus in opprobrium status clericalis mendicare, aut sordidum quantum exercere cogatur. *Trid. sess. 21. de Reform. c. 2. c. 2. 4. & 16. de Prabend.* Censetur autem habere hujusmodi titulum I. qui in Religione approbata vota emisit: quia is sustentari debet à Monasterio, aut Religione. *c. 1. dist. 70.* II. qui pacifice possidet beneficium certum, perpetuum & sufficiens: unde non sufficit beneficium litigiosum, primùm conferendum, aut manuale, hoc est, ad nutum revocabile: item Vicaria temporalis, aut stipendium ab Episcopo super fructibus suæ mensæ assignatum: *Pirrhing h. t. n. 69. & seq.* III. Titulum legitimum habet, qui habet competens patrimonium, vel pensionem ad honestam sustentationem sufficientem, modò talem Episcopus judicaverit assumendum pro necessitate vel commoditate suarum Ecclesiarum. *Trid. l. c.* IV. ex recepta consuetudine titulum hunc patrimonii suppleat titulus mensæ, ut vulgò vocant, seu patentes litteræ, quibus Principes, Nobiles, Civitates, Monasteria, Hospitalia &c. obligatione reali promittunt, ex suis bonis sustentare Ordinatam, seu provisuros ipsi de cibo, potu, vestitu, aliisque statui suo convenientibus, casu quo ob senium vel infirmitatem non possit amplius fungi officiis Clericalibus, aut alia ex causa careat necessariis ad sustentationem, priusquam beneficio Ecclesiastico legitime investiat: de quo vid. *P. Engl. in Tir. de Etate & qual. & ord. presic. n. 14. & seqq.*

Quod si Episcopus sine ullo ex his 4. titulis aliquem scienter in sacris ordinaverit, tam ipse, quàm ejus successor in subsidium taliter Ordinatam alere tenetur, usque dum beneficium assequatur per jura supra citata Ordinatus verò sine titulo nullam incurrit suspensionem; tum quia hæc poena quidem olim erat

N

erat

erat in hujusmodi Clericos præscripta, per *c. 1. & 2. dist. 70.* sed deinde sublata est, in *d. c. 16. de præbend.* tum quia talis pœna suspensionis magis adhuc difficilem redderet Clerici sustentationem, utpote qui ob pœnam suspensionis sacrificium Missæ celebrare non posset, & ita stipendiis privaretur ad vitam Clericalem sustentandam necessarijs. Neque dicas Trid. in *d. sess. 21. c. 2.* antiquorum Canonum, adeoque etiam *c. 1. & 2. dist. 70.* pœnas innovasse: Cardinalium enim declaratione decisum esse testantur Garcias & Barbosa apud Gobat in *Theol. experim. tr. 8. n. 604.* quod Concilium in *cit. c. 2.* solum renovet pœnam *d. c. 2. 4. & 16. de Præbendis.*

31 XII. Denique ad licitam Ordinationem requiritur, ut Ordinandus nullâ irregularitate sive ex delicto, sive ex defectu sit irretitus. Ordinari namque prohibentur aliqui ratione iterati Sacramenti irreiterabilis, ut rebaptizati & rebaptizantes, de quibus infra *tit. 16. n. 12.* aliqui ob defectum natalium, ut illegitimi & nominatim filii Presbyterorum, de quibus *tit. 17.* alii ratione statûs, ut servi, de quibus *tit. 18.* alii ratione officij, ut obligati ad ratiocinia, de quibus *tit. 19.* alii ob defectum corporalem, ut corpore vitiati, de quibus *tit. 20.* quidam propter defectum Sacramenti, ut bigami, de quibus *tit. 21.* Nonnulli propter defectum lenitatis, id est, ii, qui directè efficaciter, & propinquè concurrunt ad realem hominis occisionem, aut realem membri humani mutilationem, aut sunt causa, ut citius quis occidatur, aut mutiletur per *c. 9. Ne Clerici vel Monachi.* de quibus in *lib. V. Tit. de Homicid.*

§. V.

32 *Materia* cujusque Ordinationis, sicut aliorum Sacramentorum, duplex est, una remota, estque illa ipsa res, seu instrumentum, quod Ordinando traditur, potestatemque ei communicandam significat; altera proxima, quæ

est hujus ipsius rei, seu instrumenti traditio. Itaque materia Ostiariatus est traditio clavium Ecclesiæ: Lectoratus, traditio libri continentis Divinas scripturas, aut lectiones: Exorcistatus, traditio libri exorcismorum: Acolythatus, traditio urceoli vacui, & candelabri cum cereo extincto: Subdiaconatus, traditio calicis vacui, cum patena vacua superposita: Diaconatus, traditio libri Evangeliorum, & probabiliter etiam impositio manus Episcopi: Sacerdotij, traditio calicis cum vino & patenæ cum hostia, quæ Ordinatio datur potestas in Corpus Christi verum, seu potestas consecrandi Eucharistiam: & impositio manuum Episcopi, quæ conferret potestas in Corpus Christi mysticum, seu potestas remittendi peccata: Episcopatus denique, impositio manuum Episcopaliû super caput Ordinandi. Ita Theologi communiter

Dubium est, an sit de necessitate Sacramenti physicus contactus materiæ ab Ordinate traditæ, vel an sufficiat moralis, hoc est, ut quis manum extendat, & approximet rei potestatis cum voluntate illam tangendi? exillimo cum *S. Thom. in supplem. q. 34. a. 5. ad 3.* probabilius requiri contactum physicum: ita enim Christum instituisse colligitur tum ex determinatione materiæ palpabilis, palpabiliterque tradendæ per adjuncta verba: *accipe & c.* tum ex immemoriali praxi Ecclesiæ; quæ semper circa hunc contactum, utpote materiæ & formæ Ordinationis magis propriam magnam curam & sollicitudinem ostendit. Unde de merito Clemens VIII. iussit reordinari latetem sub conditione eos, qui à Sagienti Episcopo ostensâ tantum sibi materiâ fuerant ordinati, ut refert Ysambertus *de Sacra Ord. disp. 3. a. 8.* Non est tamen hæc sententia scrupulosè intelligenda, ita ut in Sacerdotio necesse sit hostiam & vinum immediatè attingere, sed sufficit attingere calicem & patenam: quæ enim calicem attingit, moraliter conferret

attingere vinum in eo contentum, & qui attingit patenam, censetur etiam attingere hostiam superpositam; imò sunt, qui patenæ quoque mediatum contactum in solius calicis contactu sufficere putant. Verùm in hoc omninò servanda est Rubrica Pontificalis præcipiens utriusque & calicis & patenæ contactum.

§. VI.

34 *Forma Ordinationis alia est essentialis, alia accidentalis.*

Essentialis consistit in verbis, quibus ab Ordinate inter tradendam materiam expressis significatur potestas cujusque Ordinis. Trident. sess. 23. de Ordine c. 3. *Forma autem in Ecclesia Latina usurpata in Ostiariatu sunt hæc verba: Sic age quasi rationem DEO redditurus pro his rebus, quæ his clavibus includuntur: in Lectoratu ista: accipe & esto verbi DEI relator, habiturus, si fideliter & viriliter officium tuum impleveris partem cum iis, qui verbum DEI ab initio bene ministraverunt: in Exorcistatu ista: accipe & commenda memoria, & habe potestatem imponendi manus super energumenos sive baptizatos. sive catechumenos, in Acolythatu, dum traditur candelabrum, ista: accipe ceroferrarium cum ceræ, & scias te ad accendenda Ecclesie luminaria mancipari in nomine Domini; dum verò traduntur urceoli, hæc: accipe urceolos ad suggerendum vinum & aquam in Eucharistiam sanguinis Christi in nomine Domini: in Subdiaconatu ista: videte cujusmodi ministerium vobis traditur, ideo admonéo vos, ut ita eos exhibeatis, ut DEO placere possitis: in Diaconatu ad traditionem Libri Evangeliorum ista: accipe potestatem legendi Evangelium in Ecclesia tam pro vivis, quam pro defunctis in nomine Domini; ad impositionem manuum Episcopi autem hæc: accipite Spiritum S. ad robur & ad resistendum Diabolo & tentationibus ejus in nomine Domini: In Sacerdo-*

tio ad traditionem calicis cum vino, & patenæ cum pane ista: accipe potestatem offerendi sacrificium DEO, missasque celebrandi tam pro vivis, quam pro defunctis in nomine Domini; ad impositionem manuum Episcopi hæc: accipe Spiritum S. quorum remiseris peccata, remittuntur eis, & quorum retinueris, retenta sunt: in Episcopatu denique ista: accipe Spiritum Sanctum &c.

Ad formam accidentalem pertinet modus, locus, tempus & gradatio Ordinationis.

Quo ad modum attendendum est, ut in Ordinatione observentur ritus & cæremoniæ ab Ecclesia præscriptæ.

Quo ad locum ordinans observabit I. Ut in propria non aliena Diocesi Ordines conferat. Trident. sess. 6. de Reform. c. 5. ubi ita statuit: *nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii prætextu Pontificalia in alterius Diocesi exercere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subjectas tantum, si secùs factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic Ordinati ab executione Ordinum sint ipso jure suspensi.* II. ne quovis etiam loco in sua Diocesi conferat Ordines: nam idem Trident. sess. 23. de Reform. c. 8. jubet, ut Ordines conferantur in Cathedrali, vel aliàs digniore Ecclesia; usus tamen habet, ut non tantum Minores Ordines, sed etiam majores in quavis Ecclesia non interdicta administrantur, etiam in Sacello domus Episcopalis.

Circa tempus Ordinationis notandum est 36 I. Tonfuram quidem ex recepta consuetudine quovis die conferri posse, non autem ipsos Ordines: Minores enim extraordinariè die Dominico vel Festo: Majores: Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus in Sabbatis quatuor temporum, Sabbato ante Dominicam Passionis, vel Sabbato sancto conferendi sunt. c. 1. 2. & 3. h. t. Episcopi autem consecratio die Dominicà fieri debet cap. 1.

dist. 75. Quod si quis extra prædicta tempora ad Sacros præsertim, seu majores Ordines promotus fuerit, valida quidem erit ordinatio, *c. 16. h. t.* ita tamen Ordinatus suspenditur ab executione Ordinum susceptorum *c. 2. 8. & 13. h. t.* & quidem ipso jure per claram constitutionem Pii II. quæ incipit: *Cum ex sacrorum*, & refertur à Gonzal. *in d. c. 3. h. t. n. 7.*

37 In ambiguo hæret, quisnam ab hac suspensione absolvere possit? Nam in *c. 8. & c. 13. h. t.* per verba finalia videtur ista absolutio, Pontifici reservata. Econtra in *c. 16. eod.* videtur eadem absolutio etiam Episcopis, & Archi-Episcopis, respectu suorum subditorum permessa saltem post impositam competentem pœnitentiam. Ego pro his juribus conciliandis puto dicendum: cum Gloss. *in d. c. 16.* quòd quidem juxta priores textus Episcopus vel Archi-Episcopus jure proprio, seu ordinario ab hac suspensione absolvere nequeat, benè autem tanquam delegatus Sedis Apost. delegatione clausâ in Corpore Juris scil. *cit. c. 16.* eò ipsò enim jam censetur impetrata absolutio à Sede Apostolica & consequenter verba *d. c. 8. & 13.* verificantur. Rectè tamen advertit Panorm. *in d. c. 8. n. 5.* Illi Episcopo vel Archi Episcopo hanc facultatem absolvendi non competere, qui in ordinatè extra constituta tempora ordinavit: quia non convenit Authorem delicti in eodem delicto Judicem constitui arg. *c. 3. causâ 1. q. 5. & c. 5. de Cleric. conjug.*

38 Cæterum præscripta hæc tempora non afficiunt S. Pontificem, quò minùs possit extra illa non tantùm ipsemet ordinare *c. 1. & 3. h. t.* sed insuper inferiori per privilegium hanc facultatem ordinandi concedere. Pirrhing *h. t. n. 80.* & defacto Regulares quidam, præsertim Mendicantes extra tempora ex Pontificiis indulto ordinari possunt, ut videre est apud Rodriq. *qq. Regul. tom. 3. q. 23.*

a. 4. & 5. Imò cum tempora ista solum jure positivo statuta sint, consuetudine introduci poterit, ut extra ea ordines conferre & suscipere liceat: habet enim consuetudo posterior vim abrogandi legem priorem contrariam sive civilem, sive Canonicam per *c. fin. de consuet. l. 32. ff. de LL.* Nec obstat *c. 2. h. t.* ubi talis consuetudo specialiter reprobatur tanquam *institutiōi Ecclesiasticæ inimicæ*: nam videtur loqui de consuetudine nec dum perfecta & completa, ut ex sequentibus verbis apparet; deinde intelligi potest de consuetudine antecedenti, non vero consequenti: nihil siquidem impedit, etiam hoc ipsum capitulum per insequentem consequentem ex rationabili causa superveniente abrogari, eò ipsò quòd sit tantùm juris positivi.

II. Circa tempus Ordinationis notandum est, quòd similiter sub pœna suspensionis prohibitum sit, ne plures Ordines majores, aut minores cum uno majore eodem die, vel duobus, etsi continuatò Jejunio, recipiantur, *c. 13. & 15. h. t.* sed per intervalla, seu interstitia unius saltem anni. Trident. *sess. 23. de Reform. c. 11. 13. & 14.* ubi tamen Episcopo ex causâ necessitatis vel utilitatis cum suis subditis dispensare permittitur, non item cum alienis, & alteri Episcopo subjectis, nisi id illi ab Ordinario ordinandi in literis dimissoriis concessum sit: quia dispensatio est actus jurisdictionis in extraneum non cadens. P. Engel *h. t. n. 20.* Potrò prima Tonsura & quatuor minores Ordines ex communi usu eodem die conferuntur; quamvis de jure rescripto etiam in iis observanda forent quædam interstitia arbitrio Episcopi determinanda. Trident. *d. c. 11.*

An verò, qui Sabbatho fuit ordinatus presbyter, sequenti statim Dominicâ possit consecrari Episcopus, controvertitur? Et affirmativam probabiliorem cenleo, cum consecratio Episcopi qualibet die Dominicâ fieri possit.

c. 5. dist. 51. adeoque etiam eâ die dominicâ, quæ immediatè sequitur post sabbathum Ordinationis generalis, cum nusquam prohibeatur. Accedit, quòd Canones & jura præallegata, dum interstitium inter Ordines sacros eidem conferendos requirunt, non de Episcopatu, sed de iis tantum Ordinibus loquantur, qui in ordinaria generali ordinatione conferri solent; ex quo proinde consequens videtur, si ob rationabilem causam continuatò jejuniò sabbathi aliquis etiam in dominica Presbyter ordinatus sit, eundem eadem die Episcopum consecrari posse, non obstante d. c. 13. h. r. prohibente aliàs, ut supra insinuatum, duos sacros Ordines eidem conferri uno die, vel in duobus diebus continuato jejunio. Layman de Sacramento Ordinis c. 8. n. 6. & alii apud ipsum. Quamvis nonnulli apud Barb. J. E. U. L. 1. c. 9. num. 42. contrarium tueantur. Quidquid sit, saltem negari nequit, quin ex dispensatione Papali licitè id fiat, teste eodem Barb. cit. n. 43.

40 Quo ad gradationem jure cautum est, ut nemo suscipiat Ordinem superiorem non habens Ordinem inferiorem, adeoque ut non ordinetur per saltum; etsi enim ordinatione per saltum (excepto Episcopatu, qui Sacerdotium essentialiter præsupponit) sit valida, est tamen illicita. c. un. dist. 52. c. 2. dist. 59. c. un. de Clerico per salt. promot. & ita ordinatus eatenus suspensus manet, ut nec officia Ordinis suscepti exercere, nec ad superiorem promoveri possit; licet tamen Episcopo cum tali dispensare, modò in ordine superiore non ministraverit ante susceptum inferiorem, ut colligunt DD. ex Trident. sess. 23. de Reform. cap. 14.

§. VII.

41 Finis Ordinationis est SS. Evcharistiæ Sacramentum & sacrificium, ad id quippe omnes Ordines ordinantur vel immediate ad illud conficiendum & offerendum, ut Sacer-

dotium; vel mediatè ad illud inserviendum vel ministrandum, ut reliqui Ordines, prout colligitur ex Trident. d. sess. 23. de Ordine c. 2.

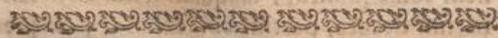
§. VIII.

Effectus Ordinationis alii sunt immediati, alii mediati.

Immediati sunt, qui ad ipsam Ordinationem proximè consequuntur, iique duo sunt. Primus & primarius est augmentum gratiæ sanctificantis habens jus ad specialia auxilia conferenda pro ministerio Altaris, & actu proprio cujuslibet Ordinis debitè obeundo. Ratio prima partis est, quia Ordinatio est Sacramentum non mortuorum, sed vivorum, ergo ipsius proprius effectus non est prima gratia, sed secunda, hoc est augmentum gratiæ. Ratio secunda partis est, quia proprius effectus Ordinationis est gratia sacramentalis specificè distincta ab omni alia, sed per jus ad specialia auxilia actu & fini Ordinationis propria, distinguitur ab omni alia, ergo. Alter effectus immediatus minùs principalis est Character, hoc est, qualitas supernaturalis animæ indelebiter inhærens, per quam Ordinatus à non ordinatis distinguitur, & intrinsicè perficitur ad actus supernaturales Divini ministerii efficiendos. Constat ex Trident. sess. 23. de Ordine cap. 4. & ratio est: quia illa omnia Sacramenta novæ legis characterem imprimunt, quæ perpetuò sunt irreiterabilia, sed Ordinatio tam major, quàm minor est Sacramentum perpetuò irreiterabile, ergo.

Effectus mediati sunt ea, quæ ad ordinationem consequuntur, tanquam statui Clericali partim decora, partim consentanea; eaque ad duo capita revocari possunt, nempe ad privilegia & onera Clericalia. Privilegiorum appellatione tria hic veniunt I. aptitudò ad beneficia Ecclesiastica, & officia iis annexa: ut enim quis Ecclesiastici beneficii capax sit, debet saltem per primam Tonsuram in numero-

rum Clericorum esse cooptatus. Text. & Gloss. in c. 17. de Rpscript. quinam autem Ordines ad singula beneficia requirantur, dicitur infra tit. 14. II. Privilegium fori, quò Clerici iudicio seculari eximuntur, ut coram Iudice Laico conveniri non possint. c. 2. & 12. de Foro compet. & ibi Interpp. III. Privilegium Canonis, quòd scilicet Clerici sub poena excommunicationis ipsò factò incurrenda, & S. Pontifici reservata cædi, vulnerari, mutilari, occidi, violentæ manus in ipsos injici non possint c. si quis suadente 29. causâ 17. q. 4. Onerum Clericalium appellacione veniunt ea, quæ Clericis agenda, vel vitanda sunt, quæ in Decreto & Decretalibus hinc inde dispersa tam multa, ut vix numerari queant; magis tamen principalia sunt potissimum tria I. obligatio gestandi tonsuram & habitum Clericalem, quâ tenentur Clerici in majoribus constituti, & minoribus initiati, si aliquod beneficium habeant. Clem. 2. de Vita & honest. Cleric. Trid. sess. 14. de Reform. c. 6. & Canonistæ communiter in Lib. 3. Tit. 1. II. Obligatio recitandi Horas Canonicas, ad quas obligantur omnes Beneficiati, etiam si tantum in minoribus constituti, vel tantum tonsurati sint, itémque omnes Sacris insigniti, sive beneficiati sint, sive non sint, ut tradetur in Lib. III. Tit. 41. III. Obligatio perpetuè servandæ continentia, ad quam omnes majoribus condecorati, Subdiaconi, Diaconi, Presbyteri & Episcopi adeò tenentur, ut nec validè possint contrahere Matrimonium. Trid. Sess. 24. de Matrim. Can. 9. & t. t. Qui Clerici vel voventes, &c.

TITULUS XII.

De Scrutinio in Ordine faciendo.

SUMMARIA.

1. Scrutinii definitio.

2. Cujus sit examinare ordinandos. 3. Et quinam examinari debeant?
4. De quibus examen instituitur?
5. An ordinandus in scrutinio occultum defectum teneatur aperire?
6. Qualiter, quando. 7. Et cur scrutinium fiat?
8. 9. Quis sit effectus scrutinii?
10. Secundum scrutinium.

NE inepti ordinentur, duplex præscribitur scrutinium, seu examen: unum ante, alterum in Ordinatione.

§. I.

Scrutinium ante Ordinationem faciendum nil aliud est, quàm examen, quò in Ordinandis mores, scientiam, ætatem, natales, & alia requisita diligenter inquiritur. Colligitur ex c. 5. dist. 24. Trid. sess. 23. de Reform. c. 5. & 7. Zoël. h. t. n. 1.

§. II.

Causa efficiens hujus Scrutinii est scrutans, seu examinans; pertinet autem ad Episcopum Ordinantem vel per se, vel per alios viros à se deputatos Ordinandos examinare, per jura allegata. Unde quando Episcopus proprius subditum suum jam à se examinatum, & approbatum mittit ad alium Episcopum ordinandum, adhuc alter Episcopus examinare poterit præsertim in doctrina, ut tanto securior sit in conscientia; non tamen tenetur, ut vult Barb. sed stare potest iudicio & testimonio proprii Episcopi. Laym. ad rubr. h. t.

§. III.

Subiectum hujus Scrutinii sunt omnes ordinandi etiam Regulares: quippe omnes adveniente Ordinationis tempore scrutinium subire, & examinari debent, privilegiis quiscunque quoad hoc penitus exclusis. Trid. d. sess. 23. cap. 12. Possunt tamen Episcopi absque ullo scrupulo suam conscientiam conformare cum conscientia Prælatorum de suorum idoneitate in literis dimissorius attestantiæ.

Sed